

عنوان مقاله:

استفاده از روش هیبرید فازی- تحلیل سلسله مراتبی در مدلسازی پیوسته تناسب اراضی در منطقه نیمه خشک زیاران

محل انتشار:

سومین همایش ملی مقابله با بیابان زایی و توسعه پایدار تالابهای کویری ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی کشاورزی - گروه مهندسی علوم خاک، دانشگاه تهران

فریدون سرمیدیان - گروه مهندسی علوم خاک، دانشگاه تهران

عباس احمدی - گروه ارشد مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

پیام جوادی کیا - گروه مهندسی مکانیک ماشینهای کشاورزی، دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی اصولی و صحیح از اراضی بر اساس رعایت تناسب آنها، زمینه مناسبی را برای آمایش سرزمین، حفاظت اراضی و کنترل بیابانزایی فراهم مینماید. در این تحقیق، ارزیابی تناسب اراضی به صورت مدلسازی پیوسته تناسب اراضی برای گندم آبی و با استفاده از روش هیبرید فازی- تحلیل سلسله مراتبی، در منطقه نیمه خشک زیاران انجام گرفته است. در روش فازی، از توابع عضویت سیگموئیدی و کندل، بر اساس احتیاجات گندم آبی، برای تعیین درجه عضویت هر یک از خصوصیات اراضی به کلاسه‌ایتناسب اراضی استفاده گردید و با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی، وزن هر یک از خصوصیات اراضی موثر در میزان محصول محاسبه شد. جهت تعیین کلاس نهایی تناسب اراضی در هر واحد اراضی، از عملگر ضرب (ترکیب) فازی استفاده شد. هم بستگی بین شاخص اراضی و عملکرد مشاهده شده در سطح منطقه، برای روش هیبرید فازی- تحلیل سلسله مراتبی ($r=0/91$) بوده که مؤید این مطلب است که نظریه مجموعه های فازی، با دقت بالا و نتایج قابل قبول تر، به طبیعت اجازه می دهد که به صورت ذاتی مبهم باشد و سعی نمی کند که سیستم پیوسته خاک را به داده هایی که توسط محققین علوم خاک اندازه گیری می شود، محدود نماید.

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، روش هیبرید فازی- تحلیل سلسله مراتبی، زیاران، شاخص اراضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/223275>

